YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (viides jaosto)

25 päivänä kesäkuuta 1998 *

Yhdistetyissä asioissa T-14/97 ja T-15/97,

Sofivo SAS, Ranskan oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Condé-sur-Vire (Ranska),

Sofivo production SAS, Ranskan oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Brécé (Ranska),

Sovinor SAS, Ranskan oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Condé-sur-Vire,

Denkavit France SARL, Ranskan oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Montreuil-Bellay (Ranska),

Sobeval viande SA, Ranskan oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Périgueux (Ranska),

Serval SA, Ranskan oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Sainte-Eanne (Ranska),

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

Besnier industrie SNC, Ranskan oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Bourgbarre (Ranska),

Sovida SA, Ranskan oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Châteaubriand (Ranska),

Ouest élevage SICA, Ranskan oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Ploudaniel (Ranska),

Guinde SA, Ranskan oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Montauban (Ranska),

Tarbouriech SA, Ranskan oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Villeneuve-sur-Lot (Ranska),

Mamellor SARL, Ranskan oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Charnay-lès-Mâcon (Ranska),

Coopagri Bretagne, Ranskan oikeuden mukaan perustettu osuustoiminnallinen yhtiö, kotipaikka Landerneau (Ranska),

Collet et compagnie SA, Ranskan oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Châteaubourg (Ranska),

Kermené SA, Ranskan oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Saint-Jacut-du-Mené (Ranska),

Vals SA, Ranskan oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Champagne (Ranska),

edustajanaan ensin asianajaja Deborah Kryvian, sitten asianajaja Philippe Denesle, Rouen, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Marc Loesch, 11 rue Goethe,

kantajina,

vastaan

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään oikeudellinen neuvonantaja John Carbery ja oikeudellisen yksikön virkamies Moyra Sims-Robertson, prosessiosoite Luxemburgissa c/o Euroopan investointipankin lakiasiainosaston pääjohtaja Alessandro Morbilli, 100, boulevard Konrad Adenauer, Kirchberg,

vastaajana,

jota tukee

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään oikeudellisen yksikön virkamies Gérard Berscheid, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

väliintulijana,

joissa kantajat vaativat naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen (ETY) N:o 805/68 muuttamisesta 18 päivänä marraskuuta 1996 annetun asetuksen (EY) N:o 2222/96 (EYVL L 296, s. 50) 1 artiklan 4 kohdan kumoamista,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. Azizi sekä tuomarit R. García-Valdecasas ja M. Jaeger,

kirjaaja: H. Jung,

on antanut seuraavan

määräyksen

Pääasiaa koskevat oikeussäännöt

1 Naudanlihamarkkinoiden toiminta on vuodesta 1996 häiriintynyt vakavasti sen vuoksi, että kuluttajat tuntevat huolta BSE:n (bovine spongiform encephalopathy) johdosta, mikä heijastuu erityisesti kulutuksen voimakkaana laskuna, tuottajahintojen alenemisena ja julkisina interventio-ostoina.

2 Koska kulutus ei todennäköisesti nouse nopeasti, neuvosto on katsonut tarpeelliseksi tasapainottaa markkinoita vähentämällä tuotantoa.

3 Tämän tavoitteen saavuttamiseksi neuvosto antoi 18 päivänä marraskuuta 1996 asetuksen (EY) N:o 2222/96 (EYVL L 296, s. 50, jäljempänä asetus N:o 2222/96) naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen (ETY) N:o 805/68 muuttamisesta.

4 Kuten asetuksen johdanto-osan kahdeksannesta perustelukappaleesta ilmenee, asetuksella pyritään markkinoille tarjottujen täysikasvuisten eläinten lukumäärän vähentämiseen kannustamalla aiempaa enemmän nuorten kevyiden eläinten markkinoilta vetämistä ja/tai markkinointia.

5 Tämän vuoksi asetuksen 1 artiklan 4 kohdassa korvataan naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 27 päivänä kesäkuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 805/68 (EYVL L 148, s. 24, jäljempänä asetus N:o 805/68) 4 i artikla ja säädetään kahden tyyppisten palkkioiden myöntämisestä. Tässä uudessa säännöksessä säädetään yhtäältä yhteisöstä peräisin olevista urospuolisista vasikoista maksettavasta prosessointipalkkiosta, jos vasikat on poistettu tuotannosta pääsääntöisesti ennen 10 päivän ikää ja tietyin edellytyksin ennen 20 päivän ikää (4 i artiklan 1 kohta), ja toisaalta vasikoiden aikaistetusta markkinoille saattamisesta maksettavasta palkkiosta, joka myönnetään jäsenvaltiossa teurastamisen yhteydessä jokaisesta vasikasta "jonka teuraspaino ei ylitä kyseessä olevan jäsenvaltion vasikoiden keskimääräistä teuraspainoa, vähennettynä 15 prosentilla" (4 i artiklan 2 kohta).

6 Jäsenvaltioiden on 1.12.1996 ja 30.11.1998 välisenä aikana sovellettava ainakin toista näistä palkkioista (asetuksen N:o 805/68 4 i artiklan 3 kohta).

7 Asetuksen 4 i artiklan 2 kohdassa tarkoitettu keskimääräinen teuraspaino määritetään "Eurostatin laatimien vuoden 1995 tilastotietojen tai minkä tahansa muun komission hyväksymän virallisesti julkaistun vuoden 1995 tilastotiedon perusteella" (asetuksen N:o 805/68 4 i artiklan 2 kohdan ensimmäinen luetelmakohta).

8 Komissio määrittää näiden tietojen perusteella jäsenvaltioissa sovellettavat suurimmat sallitut vasikoiden teuraspainot (asetuksen N:o 805/68 4 i artiklan 5 kohdan toinen luetelmakohta).

Oikeudenkäynnin kohde

9 Kantajat ovat Ranskan oikeuden mukaan perustettuja teurasvasikanlihaa tuottavia yhtiöitä.

10 Kantajat vaativat asetuksen N:o 2222/96 tai ainakin sen 1 artiklan 4 kohdan kumoamista, koska mainitussa kohdassa asetetaan vasikoiden aikaistetusta markkinoille saattamisesta maksettavan palkkion saamisen edellytykseksi, että vasikoiden teuraspaino ei ylitä kyseessä olevan jäsenvaltion vasikoiden keskimääräistä teuraspainoa, sellaisena kuin se on vuoden 1995 tilastotietojen perusteella, kun eläinten paino vahvistetaan vasikanlihan tuotannon määrittämisessä vuonna 1995 käytettyjä ruhoa koskevien tietojen mukaisesti; näin ollen, kun ei ole teurasvasikan yhteistä määritelmää eikä yhteisön yhdenmukaisia ja luotettavia tilastoja, ei ole myöskään objektiivisia kriteerejä, joiden avulla voitaisiin verrata eri jäsenvaltioista tulevia ruhoja.

11 Kantajat väittävät, että tämän kriteerin soveltaminen merkitsee Ranskassa toimivien teurasvasikoidentuottajien syrjintää heidän pääasiallisiin kilpailijoihinsa, Alankomaissa toimiviin tuottajiin, nähden. Tällä perusteella määritetty Ranskassa teurastettujen eläinten viitepaino on liian vähäinen, jotta niitä voitaisiin myydä tavanomaisesti; tämän vuoksi palkkiota ei ole mahdollista saada, jos ruhot myydään tavanomaisella tavalla, kun taas Alankomaissa teurastettujen eläinten ruhoihin sovellettava viitepaino on riittävä, jotta tämän maan tuottajat voivat saada palkkion myös myydessään ruhoja tavanomaisesti, erityisesti Ranskan markkinoilla, joilla ne vastaavat kuluttajien tarpeita.

12 Kantajat perustavat kumoamisvaatimuksensa näin ollen siihen, että yhdenvertaisen kohtelun periaatetta on loukattu ja siihen, että toisia tuottajia syrjitään EY:n perustamissopimuksen 40 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan vastaisesti tuottajien eduksi.

Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset

13 Sofivo SAS ja 13 muuta Ranskan oikeuden mukaan perustettua yhtiötä nostivat 21.1.1997 kanteen, joka on rekisteröity numerolla T-14/97. Ranskan oikeuden mukaan perustetut yhtiöt Kermene SA ja Vals SA nostivat 24.1.1997 numerolla T-15/97 rekisteriin merkityn kanteen.

14 Asiat T-14/97 ja T-15/97 yhdistettiin kirjallista ja suullista käsittelyä sekä tuomion antamista varten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen viidennen jaoston puheenjohtajan 29.4.1997 antamalla määräyksellä.

15 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen viidennen jaoston puheenjohtaja hyväksyi 11.6.1997 antamallaan määräyksellä komission väliintulohakemuksen, jossa se pyysi saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen vastaajan vaatimuksia.

16 Kanteissaan kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa asetuksen N:o 2222/96 tai ainakin sen 1 artiklan 4 kohdan;

— velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

17 Neuvosto esitti työjärjestyksen 114 artiklan 1 kohdan mukaisesti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 24.3.1997 toimittamillaan erillisillä asiakirjoilla molemmissa asioissa oikeudenkäyntiväitteen, jossa se vaati, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— jättää kanteet tutkimatta, koska niiden tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat;

— velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

18 Oikeudenkäyntiväitteestä tekemissään, 23.5.1997 saapuneissa huomautuksissa kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkää neuvoston esittämän oikeudenkäyntiväitteen.

19 Väliintulija tukee neuvoston vaatimuksia.

Kanteiden tutkittavaksi ottaminen

Asianosaisten ja muiden osapuolten väitteet ja niiden perustelut

20 Neuvoston mukaan kanteet on jätettävä tutkimatta ensinnäkin, koska riidanalainen säädös ei ole päätös ja toiseksi ja kolmanneksi, koska riidanalainen säädös ei koske kantajia suoraan eikä erikseen.

21 Komissio yhtyy neuvoston kehittelemiin perusteisiin, mutta esittää lisäksi kaksi muuta perustetta, joissa nojaudutaan siihen, että kantajilla ei ole oikeussuojaintressiä ja siihen, että kanteet on riittämättömästi perusteltu siltä osin kuin kanteiden kohteena ovat asetuksen N:o 2222/96 muut säännökset kuin 1 artiklan 4 kohta.

22 Kantajat katsovat, että asetus N:o 2222/96 koskee heitä erikseen. He perustavat väitteensä ensinnäkin siihen, että vasikoiden aikaistetusta markkinoille saattamisesta maksettava palkkio otettiin käyttöön hyvin lyhyessä määräajassa, nimittäin 1.12.1996 lukien, kun asetus N:o 2222/96 oli julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* 21.11.1996. Teurasvasikoiden tuottaminen edellyttää sellaista tuotanto- ja myyntijärjestelmää, jota ei voida perustaa kovin lyhyessä ajassa. On siis hyvin epätodennäköistä, että tätä lainsäädäntöä voitaisiin soveltaa uusiin tuottajiin, jotka ovat aloittaneet toimintansa vasta asetuksen N:o 2222/96 antamisen jälkeen. Tämä ei vaikuta muutoinkaan olleen asetuksen antajien tarkoitus, koska he ovat halunneet rajoittaa tuotantoa. Tästä johtuu, että mainitun asetuksen säännöksiä sovelletaan adressaatteihin, joiden joukko oli täysin määritettävissä asetuksen antamishetkellä.

23 Kantajat arvioivat toiseksi, että asetus N:o 2222/96 koskee heitä erikseen, koska vasikoiden aikaistetusta markkinoille saattamisesta maksettava palkkio, josta siinä säädetään, vaikuttaa merkittävästi heidän asemaansa markkinoilla alankomaalaisiin lihantuottajiin nähden. He toteavat, että niiden vasikoiden enimmäisteuraspaino, joista palkkio voidaan maksaa, on vahvistettu naudanliha-alalla säädettyjen palkkiojärjestelmien soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (ETY) N:o 3886/92 muuttamisesta 2 päivänä joulukuuta 1996 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 2311/96 (EYVL L 313, s. 9, jäljempänä asetus N:o 2311/96), muun muassa lisäämällä siihen liite IV [1 artiklan 14 kohta]. Mainitussa liitteessä IV on vahvistettu Ranskassa teurastettujen eläinten enimmäisteuraspainoksi 108 kg ja Alankomaissa teurastettujen eläinten enimmäisteuraspainoksi 138 kg. Kun otetaan huomioon ruhojen hinnan muodostumisen osatekijät, vain 108-kiloisten ruhojen myynti ei ole mahdollista muuten kuin alentamalla niiden hintaa; toisin on 138-kiloisten ruhojen osalta, jotka ovat täysin myyntikelpoisia erityisesti Ranskan markkinoilla, joilla ne vastaavat kuluttajien tarpeita. Ranskalaisilla tuottajilla, toisin kuin alankomaalaisilla tuottajilla, on siis ongelma: nostaako palkkio vai myydä liha tavanomaiseen tapaan.

24 Kantajat katsovat lisäksi, että asetus N:o 2222/96 koskee heitä suoraan. Asetuksessa ei jätetä jäsenvaltioille lainkaan harkintavaltaa. Tämä väite on näytettävissä toteen kolmella tavalla. Ensinnäkin jäsenvaltioiden on sovellettava ainakin toista kahdesta palkkiosta. Toiseksi, valinnan mahdollisuus on kaiken lisäksi täysin teoreettinen, koska ne jäsenvaltiot, joita ei koske vientikielto, välttämättä soveltavat aikaistetusta markkinoille saattamisesta maksettavaa palkkiota ensisijaisesti tuotannosta poistamista koskevan palkkion soveltamiseen nähden. Vain Yhdistynyt kuningaskunta ja Irlanti, joita vientikielto koskee, ja Portugali, joka ei tuota teurasvasikoita, valitsivat toisen palkkion. Kolmanneksi, koska asetuksessa N:o 2222/96 asetetaan palkkion maksamisen edellytykseksi se, että teuraspaino ei ylitä vuoden 1995 — siis jo kuluneen vuoden — tilastotietojen perusteella määritettyä keskimääräistä teuraspainoa, asetus riistää jäsenvaltioilta kaiken harkintavallan, kun jäsenvaltiot eivät voi vaikuttaa palkkion perusteeseen.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

25 Työjärjestyksen 114 artiklan mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi asianosaisen hakemuksesta ratkaista tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä koskevan väitteen käsittelemättä itse pääasiaa. Saman artiklan 3 kohdan mukaan jatkokäsittely on suullinen, ellei toisin päätetä. Käsiteltävänä olevassa asiassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että se on riittävän perehtynyt asiaan asiakirja-aineiston perusteella ja että se näin ollen voi ratkaista hakemuksen ilman suullista käsittelyä.

26 Perustamissopimuksen 173 artiklan neljännessä kohdassa annetaan yksityisille oikeus nostaa kanne kaikista päätöksistä, jotka siitä huolimatta, että ne on annettu asetuksena, koskevat niitä suoraan ja erikseen. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan tällä määräyksellä pyritään välttämään se, että yhteisöjen toimielimet voisivat yksinkertaisesti asetuksen muodon valitsemalla sulkea pois yksityisen mahdollisuuden nostaa kanne sitä suoraan ja erikseen koskevasta päätöksestä, ja siten täsmentämään, että toimenpiteen muodon valinnalla ei voida muuttaa sen luonnetta (ks. yhdistetyt asiat 789/79 ja 790/79, Calpak ja Società Emiliana Lavorazione Frutta v. komissio, tuomio 17.6.1980, Kok. 1980, s. 1949, 7 kohta; asia T-476/93, FRSEA ja FNSEA v. neuvosto, määräys 28.10.1993, Kok. 1993, s. II-1187, 19 kohta ja asia T-122/96, Federolio v. komissio, määräys 30.9.1997, Kok. 1997, s. II-1559, 50 kohta).

27 Vakiintuneesta oikeuskäytännöstä seuraa myös, että asetuksen ja päätöksen välistä eroa on etsittävä siitä, onko kyseinen säädös yleisesti sovellettava vai ei (asia 307/81, Alusuisse Italia v. neuvosto ja komissio, tuomio 6.10.1982, Kok. 1982, s. 3463, 8 kohta).

28 Käsiteltävänä olevassa tapauksessa on siis analysoitava asetuksen N:o 2222/96 luonnetta ja erityisesti oikeusvaikutuksia, joita sillä on tavoiteltu tai joita sillä tosiasiallisesti on.

29 Asetuksella pyritään muun muassa mahdollistamaan se, että jäsenvaltiot voivat myöntää palkkion vasikoiden aikaistetusta markkinoille saattamisesta. Säännöksessä, joka erityisesti on kiistanalainen, säädetään tässä tarkoituksessa, että palkkio myönnetään jäsenvaltiossa teurastamisen yhteydessä jokaisesta vasikasta, jonka teuraspaino ei ylitä kyseessä olevan jäsenvaltion vasikoiden keskimääräistä teuraspainoa vähennettynä 15 prosentilla.

30 Riidanalaista säännöstä, jossa vahvistetaan yksi palkkion myöntämisen edellytyksistä, sovelletaan asetuksella luodun järjestelmän osatekijänä objektiivisesti määritellyissä tilanteissa, ja sillä on oikeusvaikutuksia yleisesti ja abstraktisti määriteltyihin henkilöryhmiin nähden — tässä tapauksessa niihin elinkeinonharjoittajiin nähden, jotka toimittavat vasikoita teuraaksi niissä jäsenvaltioissa, jotka valitsevat tämän palkkion soveltamisen. Kysymyksessä on siis perustamissopimuksen 189 artiklassa tarkoitetuin tavoin yleisesti sovellettava säädös.

31 Säädöksen yleiseen sovellettavuuteen ja siten sen normatiivisuuteen ei vaikuta se, että on mahdollista vaihtelevalla täsmällisyydellä määritellä niiden oikeussubjektien lukumäärä, joihin säädöstä sovelletaan tiettynä ajankohtana, tai jopa nimetä nämä oikeussubjektit, jos on selvää, että tällainen soveltaminen perustuu objektiiviseen oikeudelliseen tai tosiasialliseen edellytykseen, joka säädöksessä määritellään ottaen huomioon sen tarkoitus (ks. esim. asia C-409/96 P, Sveriges Betodlares Centralfö-

rening ja Henrikson v. komissio, määräys 18.12.1997, Kok. 1997, s. I-7531, 37 kohta; asia T-183/94, Cantina cooperativa fra produttori vitivinicoli di Torre di Mosto ym. v. komissio, määräys 29.6.1995, Kok. 1995, s. II-1941, 48 kohta ja edellä mainittu asia Federolio v. komissio, tuomion 55 kohta).

32 Käsiteltävänä olevassa asiassa on todettava — riippumatta siitä, miten rajoitettu niiden elinkeinonharjoittajien määrä asetuksen N:o 2222/96 antamisajankohtana oli, jotka voivat saada vasikoiden aikaistetusta markkinoille saattamisesta maksettavan palkkion — että asetuksessa säädetään tämän palkkion myöntämisestä objektiivisen edellytyksen perusteella, nimittäin sellaisten vasikoiden teuraaksi toimittamisen perusteella, joiden teuraspaino ei ylitä kyseessä olevan jäsenvaltion vasikoiden keskimääräistä teuraspainoa vähennettynä 15 prosentilla ja tämä edellytys on määritetty ottaen huomioon säädöksen tarkoitus, joka on kulutuksen laskun vuoksi vakavasti häiriintyneiden naudanlihamarkkinoiden tasapainottaminen. Lisäksi niiden elinkeinonharjoittajien määrä, joihin riidanalainen asetus vaikuttaa, voi aina myöhemmin vaihdella.

33 Näin ollen asetuksen N:o 2222/96 riidanalainen säännös on luonteeltaan ja vaikutuksiltaan normatiivinen, eikä se ole perustamissopimuksen 189 artiklassa tarkoitettu päätös.

34 Oikeuskäytännössä on kuitenkin täsmennetty, että tietyissä olosuhteissa myös normatiivinen toimenpide, jota sovelletaan yleisesti asianomaisiin taloudellisiin toimijoihin, voi koskea joitakin niistä erikseen (asia C-358/89, Extramet Industrie v. neuvosto, tuomio 16.5.1991, Kok. 1991, s. I-2501, 13 kohta ja asia C-309/89, Codorniu v. neuvosto, tuomio 18.5.1994, Kok. 1994, s. I-1853, 19 kohta). Tällaisessa tapauksessa yhteisön säädös voi olla samanaikaisesti luonteeltaan normatiivinen ja tiettyjä taloudellisia toimijoita kohtaan päätöksen luonteinen (yhdistetyt asiat T-481/93 ja T-484/93, Exporteurs in Levende Varkens ym. v. komissio, tuomio 13.12.1995, Kok. 1995, s. II-2941, 50 kohta).

35 Jotta kyseisen säännöksen voidaan katsoa koskevan luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä erikseen, sen on vaikutettava niihin niille tunnusomaisten erityispiirteiden tai sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella ne erottuvat kaikista muista ja ne voidaan yksilöidä samalla tavalla kuin se, jolle päätös on osoitettu (edellä 34 kohdassa mainittu asia Codorniu v. neuvosto, tuomion 20 kohta ja asia T-12/93, CCE de Vittel ym. v. komissio, tuomio 27.4.1995, Kok. 1995, s. II-1247, 36 kohta).

36 Näin ollen on tutkittava, vaikuttaako riidanalainen säännös nyt käsiteltävänä olevassa tapauksessa kantajiin niille tunnusomaisten erityispiirteiden takia tai vallitseeko sellainen tosiasiallinen tilanne, jonka perusteella kantajat mainittuun säännökseen nähden erottuvat muista henkilöistä.

37 Käsiteltävänä olevassa tapauksessa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että vaikka asetuksen N:o 2222/96 riidanalainen säännös olisikin — kantajien väittämin tavoin — omiaan vaikuttamaan heidän tilanteeseensa niiden tosiasiallisten vaikutusten vuoksi, joita säännöksellä on niiden asemaan markkinoilla, tämä seikka ei kuitenkaan riitä perusteeksi, jolla ne voitaisiin erottaa kaikista muista toimijoista, koska ne ovat samassa tilanteessa kuin kaikki muut taloudelliset toimijat, jotka toimittavat vasikoita teuraaksi Ranskassa. Tämä säännös koskee niitä vain siksi, että ne voidaan objektiivisesti arvioiden lukea asetuksen soveltamisalaan kuuluvan toimialan taloudellisiksi toimijoiksi, aivan kuten mitkä tahansa muut samalla toimialalla toimivat (asia 34/88, Cevap ym. v. neuvosto, määräys 12.10.1988, Kok. 1988, s. 6265, 15 kohta ja asia C-10/95 P, Asocarne v. neuvosto, määräys 23.11.1995, Kok. 1995, s. I-4149, 42 kohta).

38 Edellä esitetystä seuraa, että asetuksen N:o 2222/96 riidanalaisen säännöksen ei voida katsoa koskevan kantajia erikseen.

39 Koska tämä tutkittavaksi ottamisen edellytys ei käsiteltävänä olevassa tapauksessa täyty, neuvoston esittämä oikeudenkäyntiväite hyväksytään ja kanne jätetään tutkimatta ilman, että on tarpeen lausua perusteista, jotka koskevat sitä, että asetus

N:o 2222/96 ei koske kantajia suoraan, sitä, että kantajilla ei ole oikeussuojaintressiä ja sitä, että kantajien kanteet ovat riittämättömästi perusteltuja yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön (EY) 19 artikla ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohta huomioon ottaen.

40 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa lopuksi, että asetuksen N:o 2311/96 1 artiklan 9 alakohdan mukaan palkkiohakemus on toimitettava kyseisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle. Taloudellinen toimija voi siten riitauttaa riidanalaisen asetuksen pätevyyden nostamalla jäsenvaltion tuomioistuimessa kanteen tämän jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen palkkiohakemuksesta tekemästä päätöksestä. Tämä oikeudenkäyntiasia voisi olla perusteena pätevyyttä koskevan ennakkoratkaisupyynnön esittämiselle yhteisöjen tuomioistuimelle perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla.

41 Näin ollen neuvoston oikeudenkäyntiväite hyväksytään ja käsiteltävinä olevat kanteet jätetään tutkimatta.

Oikeudenkäyntikulut

42 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantajat ovat hävinneet asian ja neuvosto on vaatinut kulujen korvaamista, kantajat velvoitetaan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan sekä korvaamaan neuvoston oikeudenkäyntikulut. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan mukaan jäsenvaltiot, jotka ovat asiassa väliintulijoina, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(viides jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

1) Kanteet jätetään tutkimatta.

2) Kantajat velvoitetaan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan yhteisvastuullisesti neuvoston oikeudenkäyntikulut. Komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Annettiin Luxemburgissa 25 päivänä kesäkuuta 1998.

H. Jung

kirjaaja

J. Azizi

viidennen jaoston puheenjohtaja